

Reuter, Fritz: 44. Tru un Glowen (1842)

1 Wenn so de Bur mal in den Kraug
2 Bi sinen Sluck mit annern sitt,
3 Denn ward dor meistens drähnt ok naug.
4 Sei reden denn von dat un dit;
5 Bald sünd dat Läuschens, de sei sick vertellen,
6 Bald reden s' von de slichten Tiden,
7 Un männigmal, denn fangen s' an tau schellen:
8 Sei brukten ok nich all'ns tau liden;
9 Un ob de Amtmann glöwt, dat sei sin Naren,
10 Un dat sei gor nich nödig hadden,
11 In allen Order tau parieren,
12 Dat sei nahgradens müninig wiren.

13 »ja«, säd denn mal oll Bur Päsel,
14 As sei eins seten in den Kraug tauhopen
15 Un em de Gall würd äwerloopen,
16 »ja! Uns' Herr Amtmann is en Esel!
17 Un woehr is't, un't is ganz gewiß,
18 Dat hei en groten Swinhund is;
19 Un den'n, de mi't nich will tau glöwen,
20 Den'n will ick dat ok schriftlich gewen.«
21 Na, dat würd ok so lang nich duren,
22 Dunn wüßt de Amtmann, dat de Buren
23 Em lästerlich utschullen hadden,
24 Un namentlich, dat Bur Päsel
25 Hadd seggt, hei wir en wohren Esel.
26 Hei let sei all tau Amt nu laden
27 Un let sei tau Gerichtsdag kamen.
28 Dor würden sei denn nu vernamen,
29 Un einzeln würd en jeder fragt:
30 »hat Bauer Päsel das gesagt?«
31 »ick weit dat nich, ick was nich dor.«
32 »ih, Gott bewohr! Dat is nich woehr.«

33 »herr Amtmann, ne! Dat ick nich wüßt.«
34 »dat hadd ick doch ok hüren müßt.«
35 »wi heww'n von slichte Tiden seggt.«
36 »ick hür up't linke Uhr nich recht.«
37 Kort, keiner wull dorvon wat weiten,
38 Dat Päsel em en Swinhund heiten.
39 An Bur Möllern kamm taulezt de Frag',
40 De was man dumm un ok man zag;
41 De Amtmann fohrt em eklig in de P'rük
42 Un führt em häßlich an den Wagen.
43 »wenn Hei nich seggt de Wohrheit glik,
44 Denn lat ick krumm un lahm Em slagen.
45 Wat säd tau Em de Bur Päsel?
46 Herute mit de Sprak! Wat wir't?«
47 »ach ja, Herr Amtmann, ja! Ick heww dat hürt,
48 Hei säd, Sei wir'n en rechten Esel.
49 Wat wohr is, dat bliwwt wohr!«
50 »hürt dat villicht noch süs wer dor?«
51 »dat glöw ick nich, dat kunn woll nich gescheihn,
52 Wi stunnen an den Aben ganz allein.«
53 »dat is fatal! Nur
54 Nu paß Hei up un häud Hei sick vör't Leigen!
55 Säd Päsel Em ok süs noch wat?«
56 »herr Amtmann, ja! Hei säd noch, dat
57 Woll keiner dat bestriden künn,
58 Dat sei en Swinhund deden sin,
59 Un dat wull hei mi schriftlich gewen.«
60 »er Schafskopf, Esel, Dummerjahn!
61 Warum nahm Er denn das nicht an?
62 Warum ließ Er sich's denn nicht geben?«
63 »ih, dat ded ick em so tau glöwen.«